

Svršetak rata

U lipnju 1945,
netom je završio rat,
povedoše me - povratnika - na more
da proplivam.
Na polasku, dade mi baba
dvi' oveće suhe tikve, povezane
konopom:
"Evo ti tikav svetoga Martina prosjaka
i svetoga Jere pustinjaka.
Veži ji oko pasa i plivaj.
(Plivaj, dite, Bog ti pomoga!)"
Koračajući, zabrinuto motrim prolaznike:
mislim na to što će se zbiti
otkriju li sveti Martin i sveti Jere
da su njihove tikvice
u mene.
Bolje da ih ostavim podno tamarisa,
makar se i utopio.
Zažmirivši, odlučno krenem u duboko
i zaplivam.
Lagan sam kao pero:
osjećam
da me drži ruka
babinog Boga.

(Večernji list, 10. 11. 1991.)

Božićno jutro 1971.

Tišina:
Maglena stud.
U osvit
lome se
rubovi
duše.
Na stolu čajnik,
oblačić pare.
Neutješno siva
pruža se
crta
dana.
. Jesi li
s nama,
Gospode?
...
1992.

(Vijenac, 30. 12. 1999.)

Pod uzburanom

Tek
nekoliko krijesnica,
razigranih,
ne poštuje večeras
zapovijed o zamračanju.
Slijedio bih i ja,
najradije,
njihova svjetalca
i vesele bih
ispisivao šare
na nebu,
u blagu,
lipanjsku
noć,
da ne vidjeh
jutros
fotografije s Turnja.

...
Na Ivanje 1992.

(Vijenac, 30. 12. 1999.)

Ratna večer u Zagrebu

Zvuk popodnevnih sirena
- objavljujući početak uzbune -
gotovo da je već zaboravljen:
tiha i meka, upila ga je večer jesenja
što se polako spušta s Medvednice,
ne paleći svjetla,
ne uživajući svijeće.
Korakom prema Mihaljevcu,
nevidljiv sebi i drugima,
izvodim dušu u šetnju:
da pijana,
od preobilja zraka i noćnih širinâ,
otpočine
u mrkloj
slobodi.

...
1992.

(Vijenac, 30. 12. 1999.)

**Prošlo je podne,
sve su duže sjene**

Spomen na Veselka

Živio sam,
uz prijatelje,
s knjigama.

Knjige još traju
i slike se
drže
na zidu.
Jedan za drugim,
nijemo
tek odlaze
ljudi.

Teško je
živjeti sred gubitaka,
no još bi teže
- da gubitaka nema -
jednoga dana
bilo umrijeti.

...

(Večernji list, 10. 11. 1991.)

Uz večernju čašu

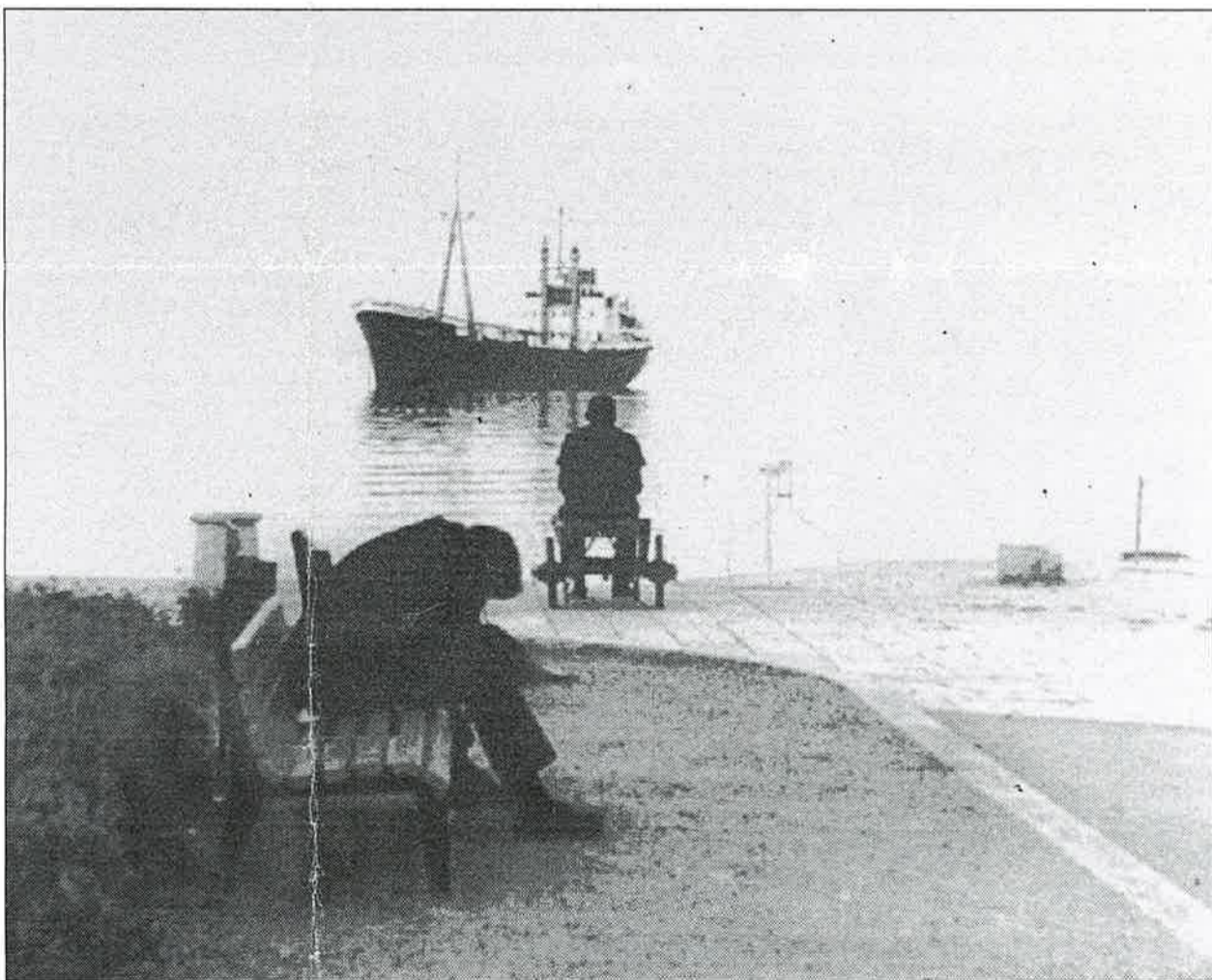
Zamisli
da si
tisuću puta
ti,
s tisuću
svojih života,
umnožen kao neka
od nevoljenih knjiga:
da si tisuću puta
I.Z., rođen 1939.
u Splitu,
i da te mogu
trgati i žeći,
da ti mogu
guliti kožu, čupati nutrinu,
a ti da nasmiješen
prolaziš,
bez ožiljaka dubljih
i gorčine,
kroz stotine još nedirnutih,
preostalih
života

...

(Večernji list, 10. 11. 1991.)

IGOR ZIDIĆ

(Split, 10. 2. 1939.)

**Na Šibenskome mostu**

Tanak,
jutarnji mir
skriva
tragove
borbe.
Ni straže
ne čujem
dok se mjesto
pogibije
dvojice mladića,
ograđeno
niskim
grudobranom,
sprema
da procvate
...
u ranu jesen 1991.

(Vijenac, 30. 12. 1999.)

Molitva

Kruh
moj
svagdanji
daj mi
noćas!
...
1992.

Život

Hrvoju Pejakoviću

Jao!
Kratka li
bje
ta
preduga
patnja
...
1996.

(Vijenac, 30. 12. 1999.)